Lieta Nr.A420642011
A42-00726-13/39

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2013.gada 28.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Kristīne Brokane,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 28.septembra lēmuma Nr.22.4.6/66631 „Par SIA *„/Nosaukums/"* iesnieguma izskatīšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Laikā no 2011.gada 3.maija līdz 2011.gada 20.jūlijam Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļa SIA *„/Nosaukums/"* veica komplekso nodokļu auditu, pārbaudot pievienotās vērtības nodokli (turpmāk – PVN), valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk – VSAOI) un iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk – IIN) par periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim *(lietas 97.-110.lapa).*

Pamatojoties uz auditā konstatēto, ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 20.jūlija lēmumu Nr.23.4/790 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA *„/Nosaukums/"* papildus aprēķināts un noteikts pienākums iemaksāt budžetā PVN Ls 629,77, soda naudu Ls 314,9 un nokavējuma naudu Ls

79,99, VSAOI Ls 655,16, soda naudu Ls 1965,48 un nokavējuma naudu Ls 95,03 un IIN soda naudu Ls 1980, samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 992,65 un aprēķināta soda nauda Ls 496,33, kā arī uzlikts par pienākumu iesniegt precizētas ziņas par darba ņēmēju *S.R. (lietas 95.-96.lapa).*

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, SIA *„/Nosaukums/"* to apstrīdēja, iesniedzot sūdzību ar papildinājumiem VID ģenerāldirektorei *(lietas 9.-12., 33.lapa),* kura ar 2011.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.4.6/66631 „Par SIA *„/Nosaukums/"* iesnieguma izskatīšanu" (turpmāk – Lēmums) nolēma sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu *(lietas 13.-27.lapa).*

[2] 2011.gada 7.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas SIA *„/Nosaukums/"* pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka, papildus aprēķinot PVN un samazinot no budžeta atmaksājamo PVN, VID pēc būtības nav vērtējis dokumentus un veikto saimniecisko darījumu faktiskos apstākļus, kā arī valdes locekļa *V.P.* sniegtos paskaidrojumus, tādejādi nonākot pie nepareiziem un kļūdainiem secinājumiem. Savukārt, atzīstot pilnvaroto personu par SIA *„/Nosaukums/"* darbinieku un piemērojot papildus IIN un VSAOI no faktiski neesošiem ienākumiem, nav ņemti vērā audita gaitā sniegtie paskaidrojumi un fakts, ka *S.R.* pildīja uzdevumu tikai izsniegtās pilnvaras apjomā. Turklāt VID nav ievērojis tiesu prakses atziņas līdzīgās lietās, kas, tostarp, noteic, ka darba veikšana vēl nenozīmē, ka starp pusēm nodibinātas darba tiesiskās attiecības. Pieteicējas ieskatā, auditā nav iegūts neviens pierādījums, kas liecinātu, ka starp SIA *„/Nosaukums/"* un *S.R.* ir pastāvējušas darba tiesiskās attiecības.

[3] VID tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu.

VID paskaidro, ka, kā minēts tiesu praksē, pilnvarojuma līgums ir jānorobežo no tiem gadījumiem, kur uzdevuma izpildīšana notiek kāda cita līguma, tostarp darba līguma, ietvaros. Veicot pieteicējai auditu, VID konstatēja, ka pieteicēja ir nodarbinājusi *S.R.* laika periodā no 2010.gada janvāra līdz novembrim. *S.R.* veicis noteiktu darbu pieteicējas uzdevumā bez darba tiesisko attiecību nodibināšanas, attiecīgi neaprēķinot darba algu par padarīto un nenomaksājot VSAOI. Lai gan pieteicēja norāda, ka *S.R.* ir pildījis uzdevumu izsniegtās pilnvaras apjomā un to darījis bez atlīdzības, VID uzskata, ka *S.R.* veikto darbību raksturs liecina par darba tiesisko attiecību pastāvēšanu, proti, *S.R.* regulāri, sistemātiski un vairākkārtīgi, nevis tikai, piemēram, vienu reizi, veicis noteiktas darbības pieteicējas uzdevumā, pieteicējas vārdā un pieteicējas vadībā, kas apliecina darba tiesisko attiecību jeb atlīdzības attiecību pastāvēšanu. Turklāt apšaubāms ir fakts, ka *S.R.* uzņemtos materiālo atbildību pret pieteicēju, veicot konkrētas darbības pilnvarojuma ietvaros pieteicējas labā saistībā ar pieteicējas saimniecisko darbību, bez atlīdzības saņemšanas.

[4] Liepājas tiesa 2012.gada 7.septembrī ir pasludinājusi SIA *„/Nosaukums/"* maksātnespējas procesu. Par maksātnespējīgās SIA *„/Nosaukums/"* administratoru iecelts *A.S.*

No administratora saņemts lūgums lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes. Papildus administrators sniedzis paskaidrojumus par tiesas aicinājumu iesniegt tiesā pierādījumus, kas apstiprina, ka SIA *„/Nosaukums/"* ir atskaitījusi atpakaļ uzņēmumam *„/Nosaukums 2/*" tā samaksāto avansa maksājumu. Administrators norādījis, ka grāmatvedības dokumentos nav ziņu, ka uzņēmums *„/Nosaukums 2/*" būtu samaksājis atlikušo summu. To, ka prece nav tikusi piegādāta, apliecina SIA *„/Nosaukums/"* amatpersonas paskaidrojums. Administrators uztur spēkā arī SIA *„/Nosaukums/"* pieteikumā norādītos argumentus par *S.R.* nenodarbināšanu uz darba līguma pamata.

[5] VID pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot VID pārstāves paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[7] Tiesa secina, ka lietā pastāv strīds par to, vai:

1) VID pamatoti pieteicējai aprēķinājis PVN un ar to saistīto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī samazinājis no budžeta atmaksājamo PVN un aprēķinājis soda naudu par pieteicējas darījumiem ar Lietuvas uzņēmumu *„/Nosaukums 3/"* un Igaunijas uzņēmumu *„/Nosaukums 2/*";

2) starp pieteicēju un *S.R.* pastāvēja darba tiesiskās attiecības, un līdz ar to, vai VID pamatoti pieteicējai aprēķināja VSAOI, soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī IIN soda naudu, un uzlika par pienākumu iesniegt precizētas ziņas par darba ņēmēju *S.R.*

[8] Attiecībā uz pieteicējas darījumu ar Lietuvas uzņēmumu *„/Nosaukums 3/"* tiesa konstatē turpmāk norādīto.

[8.1] 2010.gada 27.jūlijā pieteicēja *„/Nosaukums 3/"* izrakstīja rēķinu Nr.2-06/2010 (prece *Panel saw CASOLIN ASTRA 300 SE*) par Ls 6946,11 (EUR 9883,43), piemērojot 0% PVN likmi *(lietas 77.lapa)*.

[8.2] 2010.gada 20.augustā pieteicēja *„/Nosaukums 3/"* izrakstīja rēķinu Nr.2-06/2010 (prece *Panel saw CASOLIN ASTRA 300 SE*) par Ls 6946,11 (EUR 9883,43), piemērojot 0% PVN likmi *(lietas 78.lapa)*.

[8.3] 2010.gada jūnijā un jūlijā *„/Nosaukums 3/"* ieskaitīja pieteicējas AS *„/Nosaukums 4/*" norēķinu kontā EUR 9883,43 (pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa Ls 6946,11), proti, 2010.gada 29.jūnijā EUR 3500 (Ls 2459,81), 14.jūlijā EUR 2000 (Ls 1405.61) un 26.jūlijā EUR 4383,43 (Ls 3080,69) *(lietas 81., 80.lapa)*.

[8.4] 2011.gada 1.jūnijā VID sniegtajā paskaidrojumā SIA *„/Nosaukums/"* valdes loceklis *V.P.* norādīja, ka sakarā ar 2010.gada 7.septembrī iesniegtiem labojumiem PVN deklarācijā darījums ar *„/Nosaukums 3/"* jūlija PVN deklarācijā uzrādīts ar PVN, bet tā kā

darījums beidzās 2010.gada augustā, kad *„/Nosaukums 3/”* bija PVN maksātāja statuss, augusta PVN deklarācijas 67.ailē tika norādīti Ls 778,62 *(lietas 47.-50.lapa).*

[8.5] Saskaņā ar VID rīcībā esošo Lēmumā minēto informāciju *„/Nosaukums 3/”* no 2010.gada 17.marta līdz 15.oktobrim nebija reģistrējusies kā ar PVN apliekamā persona.

[8.6] VID, ņemot vērā pieteicējas deklarēto ar PVN 21% likmi apliekamo darījumu vērtību Ls 3707,69 un auditā noteikto ar PVN 21% likmi apliekamo darījumu vērtības palielinājumu par saņemto avansu 2010.gada jūnijā Ls 2459,81, palielināja pieteicējai 2010.gada jūlijā PVN deklarācijā norādīto preču vērtību bez PVN par 778,61 un papildus aprēķināja PVN Ls 163,51, vienlaikus samazinot pieteicējai 2010.gada augusta PVN deklarācijā budžetā aprēķināto nodokļa samazinājumu par Ls 778,62.

[8.7] Nobeiguma sarunas protokolā pieteicējas pārstāvis *V.P.* norādīja, ka aprēķinam ar *„/Nosaukums 3/”* piekrīt *(lietas 39.lapas otra puse).*

[9] Ņemot vērā, ka *„/Nosaukums 3/”* darījuma brīdī nav bijusi reģistrēta kā ar PVN apliekama persona, secināms, ka VID pamatoti veicis korekcijas pieteicējas PVN deklarācijās attiecībā uz ar PVN 21 % likmi apliekamajiem darījumiem.

Turklāt no Nobeiguma sarunas protokola, kā arī sūdzības VID un pieteikuma tiesai nav secināms, ka pieteicēja minētajam aprēķinam attiecībā par darījumu ar *„/Nosaukums 3/”* nebūtu piekritusi. Šāds secinājums izriet gan no Nobeiguma sarunas protokolā norādītā, gan Nobeiguma sarunas protokolam pievienotajiem paskaidrojumiem, kuros iebildumi sniegti tikai par *S.R.* nodarbināšanu un uzņēmumu „*/Nosaukums 2/*”. Arī sūdzībā un pieteikumā tiesai nav norādīti jauni apsvērumi, kas būtu par pamatu pieņēmumam, ka pieteicēja apstrīd VID veiktos aprēķinus arī attiecībā uz *„/Nosaukums 3/”*. Tādus papildus paskaidrojumos nav norādījis arī pieteicējas administrators. Līdz ar to ir pamats pieņemt, ka pieteicēja nav pārsūdzējusi Lēmumu daļā par *„/Nosaukums 3/”*.

[10] Attiecībā uz pieteicējas darījumu ar Igaunijas uzņēmumu „*/Nosaukums 2/*” tiesa konstatē turpmāk norādīto.

[10.1] 2010.gada 10.septembrī pieteicēja „*/Nosaukums 2/*” izrakstīja avansa rēķinu Nr.6-09/2010 (*/preces nosaukums/*) par USD 5759,60, no tiem PVN 21% USD 999,60 (Ls 3860,89, PVN Ls 670,07) *(lietas 82.lapas otra puse).*

[10.2] 2010.gada 15.septembrī „*/Nosaukums 2/*” pieteicējas AS *„/Nosaukums 5/”* norēķinu kontā ieskaitīja USD 1727,88 (pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa Ls 943,22) *(lietas 82.lapa).*

[10.3] 2011.gada 1.jūnijā VID sniegtajā apskaidrojumā *V.P.* norādīja, ka „*/Nosaukums 2/*” tika izrakstīts tikai avansa rēķins, pēc tam klients atteicās no preces. SIA „*”/Nosaukums/”* grāmatvede iesniedza labotu PVN deklarāciju, kurā tika iekļauts avansa rēķins, bet sliktās VID EDS darbības rezultātā VID to nesaņēma. Savukārt atkārtotu PVN deklarāciju VID nepieņēma, jo sākās audits *(lietas 47.-50.lapa).*

[10.4] 2011.gada 8.jūlijā VID sniegtajā apskaidrojumā *V.P.* norādīja, ka iekārta netika piegādāta. Ņemot vērā, ka prece tika izgatavota speciāli „*/Nosaukums 2/*”, bet uzņēmums no

tās atteicās, pieteicēja pieņēma lēmumu atgriezt par preci saņemto avansa maksājumu *(lietas 42.lapa).*

[10.5] Saskaņā ar VID rīcībā esošo Lēmumā minēto informāciju „*/Nosaukums 2/*" nav reģistrējusies kā ar PVN apliekamā persona.

[11] Izvērtējot lietas materiālus attiecībā uz darījumu ar „*/Nosaukums 2/*", tiesa secina, ka no VID rīcībā esošajiem dokumentiem, kas iesniegti tiesā, secināms, ka „*/Nosaukums 2/*" veikusi avansa maksājumu saistībā ar pieteicējas 2010.gada 10.septembrī izrakstīto rēķinu.

Atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta pirmajai daļai preču piegāde ir notikusi, ja preces nosūtītas vai atlīdzība par preču piegādi saņemta pirms preču nosūtīšanas. Darījuma brīdī spēkā esošo Ministru kabineta 2006.gada 14.novembra noteikumu Nr.933 „Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normu piemērošanas kārtību" 160.punkts paredzēja, ka, piemērojot likuma 8.panta pirmo un otro daļu, saņemot atlīdzību par precēm vai pakalpojumiem avansā, nodokļa rēķinā norādītais nodoklis maksājams budžetā tajā taksācijas periodā, kad saņemts avanss.

Pieteicēja, iesniedzot tiesā pieteikumu, nav pievienojusi pierādījumus savam apgalvojumam, ka darījums ar uzņēmumu „*/Nosaukums 2/*" nav noticis un ka saņemtais avansa maksājums ir atgriezts.

Pamatojoties uz objektīvās izmeklēšanas principu, tiesa 2012.gada 1.augustā lūdza pieteicēju iesniegt tiesā pierādījumus, kas apstiprina, ka pieteicēja atskaitījusi atpakaļ uzņēmumam „*/Nosaukums 2/*" tās samaksāto avansa maksājumu. Uz minēto lūgumu tiesas noteiktajā laikā atbilde netika sniegta. Savukārt pieteicējas administrators savos papildu paskaidrojumos norādījis vien atsauci uz *V.P.* paskaidrojumu, ka prece nav tikusi piegādāta.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmo daļu administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Konkrētajā gadījumā, ja pieteicēja vēlējās apstiprināt faktu, ka darījums nav noticis, pieteicējas pienākums bija iesniegt šādu apgalvojumu apstiprinošus pierādījumus, piemēram, konta izdruku, kas apstiprinātu, ka saņemtais avansa maksājums ir atgriezts, dokumentu, kas apliecinātu pieteicējas un uzņēmuma „*/Nosaukums 2/*" vienošanos par darījuma atsaukšanu un saņemtā avansa atmaksu. Pieteicējas apgalvojums, ka prece nav tikusi piegādāta un darījums nav noticis, nav pamatots ne ar vienu citu pierādījumu lietā.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs. Pieteicēja šādus pierādījumus nav nodrošinājusi, turklāt minētie pierādījumi ir tādi, kas var būt tikai pašas pieteicējas rīcībā.

Ievērojot iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst par pamatotu VID veikto korekciju pieteicējas 2010.gada septembra PVN deklarācijā, palielinot kopējo darījuma vērtību saistībā ar darījumu ar uzņēmumu „*/Nosaukums 2/*".

[12] Vērtējot, vai starp pieteicēju un *S.R.* pastāvēja darba tiesiskās attiecības, tiesa konstatē turpmāk norādīto. (*S.R.* uzvārds dažos dokumentos lietots kā *Z.* vai *V.*, taču nav

strīda, ka tā ir viena un tā pati persona, līdz ar to tiesa, atsaucoties uz attiecīgiem dokumentiem, norādīs pareizi latviešu valodā atveidoto uzvārdu *R.*).

[12.1] Starp pieteicēju (pasūtītājs) un SIA *„/Nosaukums 6/"* (pārvadātājs) 2010.gadā noslēgtajos transporta pasūtījuma līgumos kā pieteicējas kontaktpersona norādīts *S.R. (lietas 83.-93.lapa).*

[12.2] Ar 2010.gada 4.janvārī sastādītu pilnvaru Nr.1-01/2010 „Par sūtījuma saņemšanu" SIA *„"/Nosaukums/"* pilnvarojusi *S.R.* par preces nosūtīšanu. Pilnvara derīga līdz 2010.gada 31.decembrim *(lietas 94.lapa).*

[12.3] 2011.gada 1.jūnijā VID sniegtajā apskaidrojumā *V.P.* norādīja, ka *S.R.* ir pieteicējas pilnvarotā persona preces nosūtīšanai gadījumos, kad laika trūkuma dēļ nebija iespējams sagaidīt SIA *„/Nosaukums 6/"* transportu *(lietas 50.lapa).*

[12.4] 2011.gada 8.jūlijā sniegtajā paskaidrojumā SIA *"/Nosaukums/"* valdes loceklis *V.P.* norādīja, ka gadījumos, kad SIA *"/Nosaukums/"* darbinieks nevarēja sagaidīt SIA *„/Nosaukums 6/"* transportu, *S.R.* tika uzticētas noliktavas atslēgas. *S.R.* pieteicējas lūgumu palīdzēt izpildīja bez atlīdzības, tāpēc viņš līgumos ar SIA *„/Nosaukums 6/"* tika norādīts, kā kontaktpersona. Visus preces krāmēšanas darbus izpildīja SIA *„/Nosaukums 6/"* darbinieki *(lietas 41.lapa).*

[12.5] Sūdzības par sākotnējo lēmumu papildinājumā *(lietas 33.lapa)* pieteicēja norādīja, ka *S.R.* no 2006.gada 22.marta līdz 2010.gada 31.jūlijam strādāja SIA *„/Nosaukums 7/"*, no 2010.gada 1.augusta SIA *„/Nosaukums 8/"*, un no 2007.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 2.martam SIA „*/Nosaukums 9/*", kas, pieteicējas ieskatā, izslēdz iespēju, ka *S.R.* bijusi iespēja strādāt arī SIA *„/Nosaukums/"*.

Sūdzībai pieteicēja pievienojusi:

1) SIA *„/Nosaukums 7/"* 2011.gada 25.augusta izziņu Nr.02/97, kurā apliecināts, ka *S.R.* laikā no 2006.gada 22.marta līdz 2010.gada 31.jūlijam strādāja SIA *„/Nosaukums 7/"* par apsardzes dežurantu *(lietas 33.lapas otra puse)*;

2) 2006.gada 22.marta darba līgumu Nr.61-0/2006 *(lietas 34.a lapa)*, saskaņā ar kuru *S.R.* pieņemts darbā SIA *„/Nosaukums 7/"* par biroja apsardzes dežurantu, darbs uzsākts no 2006.gada 3.aprīļa;

3) 2006.gada 31.decembra darba līgumu *(lietas 34.a lapas otra puse – 36.lapa),* saskaņā ar kuru *S.R.* pieņemts darbā SIA „*/Nosaukums 9/*" par mazumtirdzniecības veikala pārdevēju, darbs uzsākts no 2007.gada 1.janvāra;

4) 2010.gada 1.augusta darba līgumu Nr.07/2010 *(lietas 34.lapa)*, saskaņā ar kuru *S.R.* pieņemts darbā SIA *„/Nosaukums 8/"* par biroja apsardzes dežurantu, darbs uzsākts no 2010.gada 1.augusta.

[13] Izvērtējot lietā esošos materiālus saistībā ar *S.R.* nodarbināšanu, tiesa atzīst, ka nav pamata attiecības starp pieteicēju un *S.R.* uzskatīt par darba tiesiskajām attiecībām. Šādu secinājumu tiesa pamato ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[13.1] Saskaņā ar Darba likuma 28.panta pirmo daļu darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu. Savukārt Darba likuma 39.pants noteic, ka darba līgums uzskatāms par noslēgtu ar brīdi, kad darbinieks un darba

devējs ir vienojušies par veicamo darbu un darba samaksu, kā arī darbinieka turpmāku pakļaušanos noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem.

Darba likuma 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba līgums slēdzams rakstveidā. Savukārt šī panta sestā daļa noteic, ka darba devējam ir pienākums gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā un veikt noslēgto darba līgumu uzskaiti.

Atbilstoši Darba likuma 41.panta otrajai daļai, ja darbinieks un darba devējs vai vismaz viena no pusēm ir uzsākusi veikt nolīgtos pienākumus, rakstveida formai neatbilstošam darba līgumam ir tādas pašas tiesiskās sekas kā rakstveidā izteiktam darba līgumam.

Tātad no iepriekš citētajām Darba likuma normām izriet, ka attiecības uzskatāmas par darba attiecībām, ja ir vienošanās par veicamo darbu, darba samaksu un darbinieka pakļaušanos darba devēja noteiktai darba kārtībai, neatkarīgi no tā, vai līgums noslēgts rakstveidā.

Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem nav konstatējami pierādījumi tam, ka pieteicēja ar *S.R.* būtu vienojusies par darba samaksu. Tāpat nav konstatējama *S.R.* pakļaušanās kādiem noteiktiem darba kārtības noteikumiem. Nav konstatējams ne *S.R.* noteiktais darba laiks, ne precīzi darba pienākumi. Līdz ar to nav konstatējamas darba līguma būtiskās sastāvdaļas, lai attiecības starp pieteicēju un *S.R.* uzskatītu par darba tiesiskajām attiecībām.

[13.2] To, ka *S.R.* ir pieteicējas darbinieks, VID ir secinājis tikai no tā, ka *S.R.* ir norādīts kā kontaktpersona pieteicējas noslēgtajos transporta pasūtījuma līgumos ar SIA *„/Nosaukums 6/”*.

VID izdarītais secinājums, ka tas, ka preču iekraušanas adrese ir blakus *S.R.* darba vietas adresei, apstiprina, ka *S.R.* paralēli bijis nodarbināts abās vietās, tiesas ieskatā, nav pamatots. Drīzāk tas ir loģisks secinājums, kāpēc pieteicēja pilnvarojusi tieši *S.R.* būt par kontaktpersonu, jo, kā izriet no pieteicējas pārstāvja 2011.gada 8.jūlijā sniegtā paskaidrojuma, *S.R.* bija uzticētas noliktavas atslēgas. Ja *S.R.* atradās tuvumā noliktavai, tad loģiski arī izskaidrojams, kāpēc tieši *S.R.* norādīts kā kontaktpersona, proti, lai vajadzības gadījumā sazinātos un saņemtu atslēgas.

[13.3] Darba attiecības pēc definīcijas ir atlīdzības attiecības. Līdz ar to bezatlīdzības tiesisko attiecību pastāvēšana izslēdz darba tiesisko attiecību pastāvēšanu. Pilnvarojuma tiesiskās attiecības, ja nav īpaši nolīgta atlīdzība, ir bezatlīdzības attiecības *(sk.Senāta 2009.gada 23.janvāra rīcības sēdes lēmums lietā Nr.SKA-65/2009 10.punktu)*.

Lai nosecinātu, ka konkrētās attiecības tomēr ir darba tiesiskās attiecības, jākonstatē, ka ir panākta vienošanās par darba samaksu. Konkrētajā gadījumā neviens pierādījums lietā neapliecina to, ka *S.R.* par atslēgu glabāšanu būtu saņēmis atlīdzība. Nav pat konstatējams, cik reizes *S.R.* vispār šīs atslēgas ir izsniedzis, vai cik reizes viņš kā kontaktpersona ir rīkojies. Turklāt pat, ja *S.R.* visos gadījumos būtu bijis tas, kas izsniedz atslēgas, atbilstoši noslēgtajiem transporta pasūtījuma līgumiem tās būtu 2 reizes 2010.gada janvārī, 3 – februārī, 2 – martā, 2 – maijā, 1 – jūnijā, 1 – jūlijā, 1 – augustā, 4 – septembrī (13.septembrī trīs noslēgtos līgumus tiesa vērtē kā vienu gadījumu), 3 – oktobrī un 1 – novembrī.

Tiesa apšauba, vai kontaktpersonas pienākumu veikšana 11 mēnešu periodā 20 reizes būtu atzīstama par regulāri veiktiem pienākumiem darba devēja labā.

[13.4] Noteikts darbs var tikt veikts arī, pamatojoties uz radniecības vai draudzības attiecībām, piemēram, draugi talkā palīdz novākt drauga saimniecībā kartupeļu ražu, māte ģimenē gatavo pusdienas visiem ģimenes locekļiem, bērni uzkopj dzīvojamās telpas u.tml. Arī pilnvarojuma līgums ir saistīts ar noteikta darba (darbības) veikšanu. Atbilstoši Civillikuma 2289.pantam ar pilnvarojuma līgumu viena persona uzņemas izpildīt otrai personai zināmu uzdevumu. Izpildāmā uzdevuma saturs ir tiesisku darījumu noslēgšana vai tādu darbību izdarīšana, kurām ir tiesiska nozīme, bet kas nav tiesiski darījumi. Pilnvarojuma līgums tiek uzskatīts par bezatlīdzības līgumu, taču nav izslēgta pušu iespēja vienoties par atlīdzību. Tiesiskās attiecības no šāda līguma nav darba tiesiskās attiecības. Tajā pašā laikā pilnvarojuma līgums ir jānorobežo no tiem gadījumiem, kur uzdevuma izpildīšana notiek kāda cita līguma, tostarp darba līguma, ietvaros *(sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R.: Mans īpašums, 2000, 572.-575.lpp.).*

Tiesai nerodas šaubas, ka *S.R.*, ņemot vērā, ka viņš kā kontaktpersona reāli norādīta maksimāli 3 reizes mēnesī, varēja piekrist bez atlīdzības uz pilnvarojuma līguma pamata pieteicējas vārdā atbildēt uz telefona zvanu vai izsniegt noliktavas atslēgas.

[13.5] Nav konstatējama arī *S.R.* pakļaušanās noteiktai darba kārtībai, piemēram, ka *S.R.* obligāti noteiktos laikos jābūt sazvanāmam vai jāatrodas konkrētā vietā. Līdz ar to nav konstatējama arī *S.R.* pakļaušanās pieteicējas noteiktai darba kārtībai.

[13.6] Tā kā ar lietā esošajiem pierādījumiem nav konstatējama ne *S.R.* vienošanās ar pieteicēju par darba samaksu, ne pakļaušanās noteiktai darba kārtībai, kā arī ņemot vērā dažas atsevišķās reizes mēnesī, kad *S.R.* bijis norādīts kā kontaktpersona, nav pamata uzskatīt *S.R.* par pieteicējas darbinieku.

[13.7] Tiesas ieskatā, ir arī nesamērīgi konkrētajā gadījumā piemērot likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.[1]panta pirmo daļu, jo tādējādi jāpieņem, ka *S.R.* mēnesī saņēmis minimālo darba algu, kaut arī reāli kā kontaktpersona ir bijis norādīts 20 reizes 11 mēnešu periodā.

[14] Ņemot vērā, ka tiesa neatzina par pamatotu VID secinājumu par darba tiesisko attiecību pastāvēšanu starp *S.R.* un pieteicēju, Lēmums atceļams daļā par papildus aprēķinātajām VSAOI (655,16) un saistībā ar tām aprēķināto nokavējuma naudu (Ls 95,03) un soda naudu (1965,48), kā arī par aprēķināto IIN soda naudu (Ls 1980).

Pārējā Lēmuma daļā papildus aprēķinātais PVN, kā arī samazinātais no budžeta atmaksājamais PVN atzīstams par pamatotu un saistībā ar to aprēķinātā soda nauda un nokavējuma nauda aprēķināta atbilstoši likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteiktajam apmēram.

[15] Ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmajai daļai piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Pieteicēja samaksājusi valsts nodevu 20 latu *(lietas 8.lapa)* par

pieteikuma iesniegšanu tiesā. Ņemot vērā minēto, no atbildētājas piespriežama pieteicējas samaksātā valsts nodeva 20 latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt SIA *„/Nosaukums/”* pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.4.6/66631 „Par SIA *„/Nosaukums/”* iesnieguma izskatīšanu” **daļā** par SIA *„/Nosaukums/”* papildus aprēķinātajām VSAOI (655,16) un saistībā ar tām aprēķināto nokavējuma naudu (Ls 95,03) un soda naudu (1965,48), kā arī par aprēķināto IIN soda naudu (Ls 1980) ar tā pieņemšanas dienu.

Atstāt spēkā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.4.6/66631 „Par SIA *„/Nosaukums/”* iesnieguma izskatīšanu” tā pārējā daļā.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu SIA *„/Nosaukums/”* tās samaksāto valsts nodevu Ls 20 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2013.gada 28.februārī.

Tiesnese K.Brokane